

РЕШЕНИЕ

№ 611

гр. Бургас, 20.03.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – БУРГАС, XXXII ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в
публично заседание на двадесети февруари през две хиляди двадесет и трета
година в следния състав:

Председател: **СТОЯН П. МУТАФЧИЕВ**

при участието на секретаря **М. ХР. МАНОЛОВА**
като разгледа докладваното от **СТОЯН П. МУТАФЧИЕВ** Гражданско дело №
20212120105868 по описа за 2021 година

за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е образувано по повод искова молба на **Д. Й. П.** против „ПК
ПАРТНЕР-07“ ЕООД, с която е предявен иск за делба на поземлен имот с идентификатор
***.22 по КKKP на гр. Бургас и на поземлен имот с идентификатор ***.116 по КKKP на гр.
Бургас.

В законоустановения срок по делото постъпва отговор на исковата молба, с който се
твърди, че искът е неоснователен, защото ищцата няма собственически права в имотите.

С определение № 1246/01.03.2022 г. съдът конституира като трето лице помагач на
страната на ответника по предявения срещу него иск за делба следните лица: **Г. А. Г.**, ЕГН –
*****, с адрес ***; **С. Н. Н.**, ЕГН – *****, с адрес гр. ***; **Н. С. Н.**, ЕГН –
*****, с адрес гр. ***; **А. С. Н.**, ЕГН – *****, с адрес гр. ***; **И. Х. Г.**, ЕГН –
*****, с адрес гр. ***; **Х. И. П.**, ЕГН – *****, с адрес ***.

На 23.05.2022 г. третото лице помагач **И. Х. Г.** депозира писмено становище, с което
твърди, че исковата претенция е неоснователна и следва да бъде отхвърлена. Останалите
трети лица помагачи не вземат становище по спора.

В съдебно заседание процесуалният представител на ищцата моли съда да допусне до
делба имотите.

В съдебно заседание процесуалният представител на ответника моли съда отхвърли
иска за делба като неоснователен и да присъди на страната сторените по делото разноски.

В съдебно заседание процесуалният представител на третото лице помагач **И. Х. Г.**
моли съда да отхвърли иска и да присъди на страната разноски.

Останалите трети лица помагачи не се явяват и не се представляват в съдебно
заседание.

Съдът, като взе предвид изявленията на страните и събрания по делото

доказателствен материал, намира за установено от фактическа страна следното:

С решение № *** от 09.06.1994 г. на Поземлена комисия гр. Бургас за възстановяване правото на собственост върху земеделски земи съгласно плана за земеразделяне в землището на с. *** е възстановено правото на собственост на наследниците на Г. Г. Д. върху следните имоти: посевна площ от 22,143 дка, трета категория, в м. „****“, представляваща имот № *** по плана за земеразделяне; лозе от 2,623 дка, трета категория, в м. „****“, представляващ имот № *** по плана за земеразделяне; посевна площ от 10,233 дка, трета категория, м. „****“, представляваща имот № *** по плана за земеразделяне (за краткост Имота). Имотът е идентичен с поземлен имот с идентификатор ***1057 по КККР на гр. Бургас, одобрена със заповед на изпълнения директор на АГКК от 2009 г. С решение № 11-11/26.06.2012 г. на Общински съвет – гр. Бургас е одобрен Подробен устройствен план – План за регулация и застрояване на местността „****“ (бивша местност „****“) по реда на чл.16 от ЗУТ и съгласно одобрения ОУП на гр. Бургас за поземлен имот с идентификатор ***1057 се обособяват два нови УПИ – УПИ *** в кв. * „за обществено ползване“ с площ от 5780 кв.м. и УПИ *** в кв. * „за спорт и атракции“ с площ от 1892 кв.м. Подробният устройствен план е приложен и е влязъл в сила на 05.10.2012 г. Поземлен имот с идентификатор ***.22 по КККР на гр. Бургас се отрежда за УПИ – УПИ ***, а поземлен имот с идентификатор ***.116 по КККР на гр. Бургас се отрежда за УПИ ***.

С нотариален акт за собственост на недвижими имоти, възстановени по ЗСПЗЗ, № *** г. по нот. дело № *** г. по описа на нотариус при БРС, И. Х. Г., И. Х. П.а, Г. А. Г., И. А.а Н.а са признати за собственици на описаните в решение № *** от 09.06.1994 г. на Поземлена комисия гр. Бургас имоти. Н. Т. Г.а, праводател на ищцата, и Е. А.а Г.а, съпруга на А. Г.ев Г., не са посочени като собственици в цитирания нотариален акт.

Г. Г. Д. е роден на *** г. и умира на *** г. След смъртта си той оставя за свои наследници по закон И. Х. Д. (съпруга), починала на *** г., А. Г.ев Г. (син), починал *** г. и Х. Г.ев Г. (син), починал на *** г. Тъй като съпругата е починала, то синовете придобиват по 1/2 ид.ч. от Имота.

А. Г.ев Г. умира през 1967 г. и оставя за свои наследници по закон Е. А.а Г.а (съпруга), починала на *** г., Г. А. Г. (син) и И. А.а Н.а (дъщеря), починала на 03.08.2018 г. Последната оставя за свои наследници съпруг С. Н. Н. и двама сина - Н. С. Н. и А. С. Н..

При съобразяване на правилата за наследяването на чл.5, ал.1 и чл.9, ал.1 от ЗН съпругата Е. Г.а и децата Г. Г. и И. Н.а наследяват равни дялове или по 1/6 ид.ч. от Имота.

След смъртта си Х. Г.ев Г. оставя за свои наследници по закон Н. Т. Г.а (съпруга), починала на 19.02.2009 г., и двете му дъщери И. Х. Г. и И. Х. П.а, последната починала на *** г. Синът Г. Х.в Г.ев, роден на *** г. е починал на *** г. в невръстна възраст преди своя баща. Съобразно горните правила съпругата Н. Т. Г.а и двете му деца И. Х. Г. и И. Х. П.а получават равни дялове – по 1/6 ид.ч. от Имота.

Единствен наследник на Н. Т. Г.а е ищцата Д. Й. П. – дъщеря, тъй като дъщерята Т. Й. К. е починала преди своята майка на *** г., неомъжена, без деца. Предвид това целият дял на Н. Т. Г.а се наследява от ищцата Д. Й. П. или 1/6 ид.ч. от Имота.

С нотариален акт за покупко-продажба на недвижим имот № *** г. по нот. дело № *** г. по описа на нотариус А. Д., И. Х. Г., И. Х. П.а, И. А.а Н.а и Г. А. Г. продават на „ПК ПАРТНЕР-07“ ЕООД Имота. След 2008 г. до 2013 г. Имотът се обработва от П. Л. П. по договор за аренда с ответното дружество.

Изложената фактическа обстановка съдът прие за установена въз основа на приетите по делото писмени доказателства, заключението на вещното лице по назначената съдебно-техническа експертиза и показанията на свидетелите А. Г.ев Г. и Б. Е..

При така установената фактическа обстановка съдът намира от правна страна следното:

Предявен е иск за делба с правно основание чл.34, ал.1 от ЗС.

По възражението на ответника, че в удостоверение за наследници с № 206 от

05.03.1996 г. ищцата не фигурира като наследник на Г. Г. Д.:

Удостоверението за наследници се издава от Общината въз основа на молба-декларация на наследника, който иска да се снабди с документа. Неговите сведения обаче може да са лъжливи или просто непълни поради незнание. Издателят на документа не е възприел лично пред себе си фактите, на които се основава наследственото правоприемство, а само извършва проверка в регистрите на населението, където същите са отразени, поради което удостоверението няма задължителна доказателствена сила относно кръга на посочените в него наследници, което е въпрос на правна преценка и се преценява от съда с оглед на всички обстоятелства по делото. Според Решение № 234 от 18.05.2012 г. на ВКС по гр. д. № 1108/2011 г., I г. о. и без изричното оспорване на удостоверението за наследници, верността на съдържанието му може да бъде проверена. Предвид установените по делото факти, следва да се приеме, че удостоверението за наследници от 1996 г. е непълно, защото няма съмнение, че съпругата на Х. Гев Г. е негов наследник по закон, заедно с неговите деца, без значение, че съпругата не е тяхна майка. След като законът признава едно лице за наследник по закон на даден наследодател, това качество не се счита отпаднало поради обстоятелството, че същото не е вписано в удостоверението за наследници, издадено по заявление на друго лице – в този смисъл Решение № 100 от 2.03.2011 г. на ВКС по гр. д. № 1820/2009 г., I г. о. Ето защо ищцата наследява дела на майка си от общото наследство.

По приложението на чл.9а от ЗН, на което се позовава третото лице-помагач И. Г.:

Не е спорно, че Д. П. и Т. К. не са деца на Х. Гев Г. и не го наследяват. Според т. 1 от Тълкувателно решение № 1 по тълк. гр. д. № 1/1998 г. на ОСГК разпоредбата на чл. 9а от ЗН, която урежда хипотезата на възстановяване на земи към открито наследство има действие само за имоти, индивидуална собственост на наследодателя и не се прилага, когато се открива наследство на наследник на съпруга-собственик, а кръгът на наследниците се определя към датата на смъртта на общия наследодател, чиято собственост е възстановена. Поради това след смъртта на Х. Г. неговият дял се наследява от съпругата Н. Г.а и двете му дъщери, а дялът на Н. Г.а се наследява от ищцата Д. П..

Неоснователно е възражението на третото лице помагач И. Г., че към датата на покупко-продажбата ищцата е нямала качеството на наследник на общия наследодател, тъй като Н. Г.а е била жива. Последната обаче, макар да притежава 1/6 ид.ч. от Имота, не е страна по сделката, поради което не е прехвърлила своята идеална част, която се наследява от ищцата.

По възражението на ответника, че е придобил идеалната част на ищцата по давност:

Според постоянната практика на ВКС продажбата на чужда вещ не е нищожна, но няма вещен прехвърлителен ефект. Договорът за продажба на чужда или съсобствена вещ не е нищожен само поради обстоятелството, че продавачът не е собственик на цялата вещ и не е поканил съсобственика да изкупи неговата част – Решение № 661 от 28.VII.1987 г. по гр. д. № 454/87 г., II г. о.

Към датата на покупко-продажбата, 14.05.2008 г., Н. Т. Г.а не е починала, но притежава 1/6 ид.ч. от Имота. След като не е участвала в сделката, нейната идеална част от Имота не е прехвърлена на купувача и е наследена от ищцата Д. Й. П.. Ето защо „ПК ПАРТНЕР-07“ ЕООД придобива само 5/6 ид.части от Имота.

Както вече се посочи, считано от октомври 2012 г. е одобрен Подробен устройствен план – План за регулация и застрояване на местността „****“ (бивша местност „****“) по реда на чл.16 от ЗУТ и съгласно одобрения ОУП на гр. Бургас за поземлен имот с идентификатор ***1057 се обособяват два нови УПИ – УПИ *** „за обществено ползване“ с площ от 5780 кв.м. и УПИ *** „за спорт и атракции“ с площ от 1892 кв.м. Към 2012 г. 5-годишният давностен срок по чл.79, ал.2 от ЗС не е изтекъл.

Разпоредбата на чл. 181, ал. 3 от ЗТСУ (отм.), която предвижда възможност за придобиване на идеална част от парцел по давностно владение, осъществявано върху

съответна реална част от парцела, касае само случаите на придобивна давност, изтекла до влизане в сила на ЗТСУ (отм.), тоест до 1973 г. За придобивната давност, започнала да тече преди влизане в сила на ЗТСУ (отм.), но изтекла след влизане в сила на този закон, в ЗТСУ (отм.) и в последващия действащ благоустройствен закон ЗУТ няма правни норми, предвиждащи възможност за придобиване на идеална част от урегулиран поземлен имот по давност при осъществявано давностно владение върху съответна реална част от този имот – в този смисъл Решение № 185 от 1.03.2010 г. на ВКС по гр. д. № 280/2009 г., I г. о. и Решение № 3 от 19.07.2021 г. на ВКС по гр. д. № 1869/2020 г., II г. о.

Ето защо ответникът не е придобил по давност 1/6 ид.ч. от Имота, поради което искът за делба следва да бъде уважен. На основание чл. 223, ал. 1 ГПК се формира сила на пресъдено нещо в отношенията между третите лица и всички останали съделители относно техните права.

По разноските:

Когато не се оспорват правата на съделителите или способа за извършване на делбата, всеки съделител понася сам направените разноски за процесуално представителство от адвокат. Когато е повдигнат спор относно съществуването на съсобствеността, както е в процесния случай, приложение намира разпоредбата на чл. 78 ГПК – в този смисъл Определение № 131 от 19.06.2019 г. на ВКС по гр. д. № 4247/2018 г., I г. о. Ищцата е направила искане за присъждане на разноски още с исковата молба. По делото няма доказателства за изплатено от нея адвокатско възнаграждение, поради което следва да ѝ се присъди само сумата от 180 лева, представляваща възнаграждение за вещото лице по назначената съдебно-техническа експертиза, тъй като това доказателство е във връзка с тезата на ищцата, че е налице съсобственост. По делото няма доказателства ищцата да е внесла сумата от 220 лева, която съдът определи за доплащане до пълния размер на възнаграждението на вещото лице, поради което тя не следва да се присъжда в полза на ищцата.

Ответникът няма право на разноски, защото възражението му, че не е налице съсобственост, бе отхвърлено.

Третите лица-помагачи нямат право на разноски на основание чл.78, ал.10 от ГПК.

Мотивиран от горното Бургаски районен съд

РЕШИ:

ДОПУСКА съдебна делба на поземлен имот с идентификатор ***.22 по КKKP на гр. Бургас, с адрес на поземления имот гр. Бургас, кв. ***, местност „***“, с площ 5780 кв.м., трайно предназначение на територията – земеделска, начин на трайно ползване – за друг обществен обект, комплекс, категория на земята – 0, при съседни: ***.21, ***.41, ***.7, ***.23, и поземлен имот с идентификатор ***.116 по КKKP на гр. Бургас, с адрес на поземления имот гр. Бургас, кв. ***, местност „***“, с площ 1892 кв.м., трайно предназначение на територията – земеделска, начин на трайно ползване – за други видове спорт, категория на земята – 0, при съседни: ***.108, ***.115, ***.41, ***.117, **между страни и при квоти**, както следва: Д. Й. П., ЕГН – *****, - 1/6 ид. част; „ПК ПАРТНЕР-07“ ЕООД, ЕИК – 175322347, - 5/6 ид.ч.

ОСЪЖДА „ПК ПАРТНЕР-07“ ЕООД, ЕИК – 175322347, да заплати на Д. Й. П., ЕГН – *****, сумата от 180 (сто и осемдесет) лева разноски по делото.

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искането на „ПК ПАРТНЕР-07“ ЕООД, ЕИК –

175322347, и на И. Х. Г., ЕГН – *****, за присъждане на разноси по делото.

Решението е поставено при участието на трети лица помагачи Г. А. Г., ЕГН – *****, С. Н. Н., ЕГН – *****, Н. С. Н., ЕГН – *****, А. С. Н., ЕГН – *****, И. Х. Г., ЕГН – *****, и Х. И. П., ЕГН – *****, на страната на ответника „ПК ПАРТНЕР-07“ ЕООД и подлежи на обжалване пред Бургаски окръжен съд в двуседмичен срок от връчването му.

Съдия при Районен съд – Бургас: _____